

39.4.3

33b → (מסנה ב) (תיקו)

1. ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: שופטים כ, יא
 2. דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: ויקרא טו, ב

I ב משנה: status of vis-à-vis נדות צדוקים

- a ד"ק. if they maintain ancestral traditions, treated like כותיות (above, א משנה): if they embrace דרכי ישראל – treated like ישראליות
- b ד"י יוסי. the default case is that they are like ישראליות unless they actively embrace their ancestral practices
- i Question: what is יוסי's default position? (his phrasing is inconclusive as it suffers from contradictory implications)
- 1 Answer: from יוסי's dissent, יוסי's default is that צדוקיות::כותיות
- c Related story about כה"ג who was talking with צדוקי and his spit fell on כה"ג's clothes – תוספתא נדה ה:ג: ברייתא
- i asked צדוקי's wife, who reported that they all show דם to חכמים (→ no חשש טמאה) (טהורים clothes are → בועל נדה חשש טמאה)
- 1 Addendum: יוסי reported that nearly all צדוקי women show דם to חכמים (support for his position; default – ישראלית – כישראלית)
- 2 Challenge: why aren't כה"ג's clothes טמא due to contact with liquid of עם הארץ?
- (a) Answer (אב"י): could be צדוקי חבר
- (i) Challenge: how do we suspect צדוקי חבר of being a נדה (that כה"ג had to check with his wife?)
- (b) Rather (רבא): it was during רגל, when all are considered like חברים (per homily on v. 1)

II ג משנה: dispute ב"ש/ב"ה regarding status of various דמים

- a דם גויה ודם יולדת של מצורעת – status of דם (and גויות דם) – ימי טוהר – if a מצורעת has a child and then goes into טוהר
- i טוהר ג"ש
- 1 Challenge: don't ב"ש accept ruling (in spite of v. 2 limiting זיבה to ישראל) that זבים decreed status of זבים on גוים
- (a) Answer: that refers to men (זב)
- (i) Argument: if we apply it to women,
1. If: we give status of זבות (declaring both לך ויבש to be טמא) – we'll try it like מה"ת טמאה and burn תרומה
2. If: we limit it to לך (like רוק and רגלים) – we may end up doing the same with ישראלית
- (ii) Challenge: why doesn't בלח טמאה lead to same misunderstanding?
1. Answer: since we mark it as distinct (by not making דם into טמא) – won't regard it as מה"ת
- (iii) Challenge: why not make the distinction with רוק ומימי רגלים (by rendering them טהור) and leave דם as טמא?
1. Answer: רוק ומ"ר are more common → make גזרה there
- ii like any other משקה (מטמא if wet only)
- 1 ב"ש and ב"ה can agree that זוב of a גוי is טמא (מד"ס) – we have היכר (distinction) since קרי is טהור
- (a) And: ב"ש and ב"ה can agree that קרי of a גוי must be טהור – as we must have היכר so as not to burn תרומה
- (b) Challenge: why not make the היכר with זיבה and leave ש"ז as טמא (מד"ס)?
- (i) Answer: זיבה is uncontrollable → put גזרה there (to be טמא)
- (c) Proposed support: ח:ד: מקוואות – a גויה who emits ש"ז of a ישראל – it is טמא (the ש"ז)
- (i) But: a ישראלית who emits ש"ז of a גוי – it is טהור
1. Assumption: טהורה (in last clause) means "fully טהורה"
2. Correction: may mean טהורה מה"ת – but may be מד"ס טמאה
- (d) Argument in favor of support: ח:ד: תוספתא מקוואות – conclusion (from ח:ד: מקוואות) – ש"ז of ישראל is טמא even in belly of טהור (מ"ר) and ש"ז of a גוי is טהור even in belly of ישראלית (except for her מ"ר)
- (i) And: this must mean טהורה (even) מדרבנן – as מ"ר of a גוי cannot be מה"ת → טמאים מה"ת → ש"ז is fully טהור
- (e) Note: this תוספתא+משנה should be able to solve ר"פ's query – is ש"ז of ישראלית in belly of גויה considered טמא?
- (i) Deflection: within first 3 days, he is sure that it is טמא
- (ii) Question: if after 3 days – is it still טמא, as their anxiety-free life (vis-à-vis מצוות) reduces סרחון
1. Or perhaps: since they eat anything/everything, it is מסריח – תיקו
- b דם יולדת שלא טבלה meaning – יולדת who has moved into טוהר but didn't go to מקוה yet
- i only מטמא if wet (כרוקה ומימי רגליה)
- ii דם נדה as מטמא (wet or dry)
- c יולדת בזוב: if she has דם זיבה during labor, then ceases labor and continues bleeding then gives birth
- i ג"ש and ב"ה agree that she is מטמא לך ויבש (just like זיבה)